

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Lykken svunden og genvunden (Hjalmar Davidsen, DK, 1914)

Nordisk Films Kompagni

Ns 1074/a (pdf: p. 2–14)

Ns 1074/b (pdf: p. 15–28)

Ns 1074/c (pdf: p. 29–43)

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

DET DANSKE FILMINSTITUT
GOTHERSGADE 55
DK-1123 COPENHAGEN K

TEL +45 3374 3400
DFI@DFI.DK
DFI.DK

CVR-NR. 56-85-83-18
EAN-NR. 5798 00 794085

Smuk Villahave omkring Dr. Stenfeldts Bølg. Paa en bred løvkranset Veranda sidder Dokteren ved et Bord med nogle videnskabelige Bind foran sig. Lang Pibe Hjemmedragt - Dejlig Sommerdag. Udenfor Haven ses en Stump af Landevejen. Byen ligger i diset Perspectiv. Fruen kommer - meget smukt Formiddagsteillette. Hun ser ærgerlig paa Mandens fordybede Flid, beder ham tage med hende paa nogle Visitter og Indkøb i Byen. Han vægrer sig venligt, men bestemt under Henvisning til sit Studium af et meget interessant Problem: Text: Jeg staar nu snart ved mit Maal: En alkalisk Serum med Lungetuberkulosen!

Klara bebrejder ham, at han forser hende, kaster sig i en Havestol med en Roman i Haanden. En Kone med et lille Barn ved Haanden kommer for at konsultere Lægen, der viser hende ind i Konsultationsstue

Konsultationsværelset. Lægen undersøger Barnets Lunge ved Stetoskopet.

Klara i sin Havestol. Den lokale Øvrighed, Kammerjunker v. Ramm holder paa sin flotte Ridehoppe udenfor Havelaagen, hilser galant paa den smukke Fru Klara, der aabenbart ikke er utilgængelig for hans Kur. Han sidder af, kaster Tøjlen over Havelaagens Stolpe, gaar ind i Haven, kysser hendes Haand. Hun ser ham angstelig med Verandaen. Ramm beder hende ride en Tur med ham. Hun ønsker at vise ham sin Mands sidste Gave, en dejlig Skimmel. De gaar bag om Villaen. Det ses klart af deres gensidige Hædning, at der ikke bestaar noget Forhold imellem dem, men at han er en dreven Reue, der benytter sig af hendes Tilbøjelighed til Adspredelse og Flirt.

4.

Konsultationsværelset. Undersøgelsen er til Ende. Recepten skrives. Konen rækker sin fattige Hent med Løgen, der siger: "Brug den hellere til at købe Medicin for" Han lukker hende og Barnet ud.

5

Udenfor Stalden med Vognremisen bag Villaen. Klara og Kammerjunkerens. Hun har trukket sin Hest frem. De sladrer og ler, klapper det smukke Dyr.

6

Konsultationsværelset. Løgen hører Stemmerne nedenfor. Aabner lydløst Vinduet, ser ud. Hans Ansigt fortrækker sig i Smerte.

7

Uden for Stalden som i "5". Løgens Ansigt ses i det aabne Vindue ovenfor. De to ser ham ikke, men Klara klapper Hestens Hals, kysser v. Ramm hendes blottede Underarm. En Havekarl kommer. Klara giver ham Ordre at sadle Hesten. v. Ramm gaar ud til sin Hest, Klara ind for at iføre sig Ridedragten.

8

Villaens Sovekammer. Klara har næsten fuldført Omklædningen, Løgen træder ind, hun forklarer ham lidt forceret, at hun skal ride en lille Tur med Herredsfogden. Han ser paa hende med et bittert vemodigt Smil, nikker Farvel og gaar stille ud. Hun ser hans erdløse Serg og hendes Lethed og Ligegyldighed og vil løbe efter ham for at kærtegne ham og forklare ham om sin Kærlighed og Trøskab, men i det samme ser hun:

9

Udenfor holder v. Ramm utaalmelig til Hest Klaras Ansigt kommer til Syne i det aabne Sovekammervindue. Han vinker med Pilsken til hende. Karlen holder nedenfor Verandaen med Klaras Hest.

Ned ad Vejen rider de sammen i ivrig Samtale.

11

I sin afsides liggende Villa sidder den gamle stenrige Sørling, Partikulier Stenfeldt, Lægens Farbrøder. Jemfru Semmer pusler om ham med Puder i Lænestolen e.t.c. Den gamle Mand griber sig undertiden til Hjertet. Hans gustne Ansigt gyser af Dødsfrygt. Han sender sin gamle betredede Husholderske af Sted efter Lægen Jemfru Semmer griber sit Shawl og iler ud.

12

Ved Indgangen til en lille Skov møder Jemfru Semmer Fru Klara og Kammerjunkereren. Hun hilser sledsk og ydmygt, glør efter dem med et giftigt Blik.

13

Villahavens Veranda. Lægen ferdybet i sit Studium. Jemfru Semmer kommer næsblæsende og beder Dekteren tage med ud at se til sin gamle syge Onkel. Mens Lægen lægger sine Bøger til Side, fortæller hun om hvad hun saa i Skoven. Man ser, at dette stærkt farvede Referat i høj Grad piner ham. Saa følger han hende til Farbrøderen.

14

Hes Rentier Stenfeldt. Den gamle Onkel i sin Lænestol. Lægen og Jemfru Semmer ind. Farbrøderen skildrer sin Angst før Døden, Lægen undersøger Hjertet og ryster betænkelig paa Hovedet. Den gamle trygler ham om at frelse hans Liv, viser ham sit Testamente, hvori han har indsat sin Brødersøn som Universalarving. Saa dukker Onkelen op i ham, og han kræver brutalt de Penge tilbage, som Lægen i sin Tid laante af ham til at fuldføre sin Opfindelse før, hverved han jo maatte stryge en Del af sin Praxis.

"Jeg gør dig arveløs, hvis jeg ikke faar de Penge tilbage" skriger den gamle " jeg testamenterer Jemfru

Semmer det hele" Jemfru Semmer spidser Øren og smiler af Glæde ved Tanken om, at dette Ord kunde blive Virkelighed. Løgen forklarer sin hjartelese Onkel, at Klara bruger saa mange Penge, og han ved ikke sit levende Raad til at skaffe Summen; før hans Opfindelse er traadt ud i Livet. Den vil gøre ham rig. Saa skriver han Medisin op til den Syge, giver ham en Merfindesis, tager Zfsked og gaar.

15

Skeven. Et Stykke fra Rentierens Villa. Han (Løgen) standser og lytter, træder om Bag et tykt Træ ved en Skillevej. Klara og Kammerjunkerens kommer ridende. De standser Hestene tæt op mod hinanden, Kammerjunkerens beder hende om et Støvnemøde hjemme hos ham. Det kan vises i et Billede før sig, af Løgens skiftende Ansigtstudtryk, hvad han lider ved at høre denne Samtale - Herredsfogden, hvem Klara nægter at besøge (jeg er en hæderlig Kvinde Hr. v. Ramm) bøj er sig over imod hende før ved et Kys at overtale hende til at henhøre ham. Da springer Dr. Stenfeld frem i ubændigt Raseri, vrister Ridepysken fra ham og slaar ham et frygteligt Slag tværs over Ansigtet. v. Ramms Hest stejler, Løgen kaster Pysken ind mellem Træerne. Kammerjunkerens bliver fortumlet og galeperer af Sted. Klara og hendes Mand mødes i et langt talende Blik. I en bydende Haandbevægelse peger han mod Hjemmet. Hun rider skyndsemt bort. Han stirrer i dybe Tanker efter hende. Saa driver han langsemt af Sted, udmattet af sin Sindsbevægelse.

16

Næste Dag. Udenfor Dekterens Stald og Vognremise. Klara staar grædende ved sin Hest, der usadlet er trukket frem. Løgen kommer med en Hestehandler, byder ved en tavs Gestus sin Hustru at gaa strax. "De er ikke mere end to Maanedes siden, De købte den

5

den Hoppe af mig, og nu vil De af med den igen", siger Hestehandleren. "Mine økonomiske Forhold tvinger mig dertil" svarer Løgen undvigende. Hestehandleren undersøger Dyrets Tænder og Ben, lader Karlen løbe med den o.s.v. udbetaler Løgen 1000 Kr. og trækker af med Hesten.

17

Samme Aften sent. I Rentierens Villa. Rentieren i sin Stel, gennemgaar Regnskaber og Pengekassen. Jemfru Søren vinker omkring ham. Løgen træder ind, giver Jemfruen Ordre til at gaa iseng, da han vil tale uferstyrret med sin Onkel. Hun gaar.

18

Bag ved Villan paa en lille Sti, der fører ud til Hovedvejen, kommer arbejdsløs Th. Jespersen slentrende, aabenbart for at tigge lidt Mad ved Køkkendøren. Han hopper op paa nogle Brændekluder, der ligger i Gaarden ved Husvæggen, og kigger ind gennem et Vindue. Han er en gemytlig og trivelig Køltringetype.

19

I Rentierens Værelse. Løgen giver sin Onkel de 1000 Kr. hvilket iagttages af arbejdsløs Th. Jespersen, udenfor. Onkelen lægger Pengene i sin Kasse, spørger, om Neven ønsker Kvittering. Løgen ryster benægtende paa Hovedet, undersøger paany den Syges Hjerte, opmuntrer Hm, giver ham en lille Dosis Morfin, for at han kan faa en rolig Nat. - Gaar med Døren den gamle beder ham aabne Vinduet for at faa lidt Sommeraftenluft ind, for han gaar til Re. Løgen gør, som han ønsker, og tager Afsked. Onkelen giver sig atter til at rede i Pengekassen.

20

Udenfor. Man ser Jespersen dukke sig, da Vinduet blev aabnet. Nu løber han hen og lytter paa Vejen, om Løgen er gaaet.

21

Villaens Facade ud mod Skoven. Man ser Løgen forlade Huset.

22

Bag ved Villaen. Jespersen aabner forsigtigt Vinduet udefra og stiger ind.

23

I Værelset. Jespersen kryber forsigtig ind af Vinduet. Træder med Huen i Haanden og med bønlike Fagt er frem for den gamle, der intet har hørt, og beder ham om en midlertidig Understøttelse. Men den gamle bliver ved Synet af den gamle Betler saa færdet, at han ramt af en Hjertelammelse synker dødt om i Stølen, hverfra han med et tungt Fald glider ned paa Gulvet. Jespersen vil til at raabe om Hjælp men betænker sig, nærmer sig den aabne Pengekasse, men ved et Blik paa den døde, som han kun tror er besvimet, farer han atter ud af Vinduet, gysende af Skræk, da han ved at løfte den dodes Haand bliver klar over Sandheden.

24

Jemfru Semmer ses slumrende i sin Sæng. Ved Lyden af sin Herres tunge Fald i Gulvet vaagner hun for skrækket og lytter. Begynder at klæde sig paa.

25

Udenfor, bag Villaen. Jespersen trykker Vinduet til udefra og flygter, rystende af Angst.

26

Rentierens Værelse. Jemfru Semmer kommer med et tændt Lys i Haanden, som hun taber af Skræk, da hun ser sin Herres Lig.

27

Udenfor Dømerens Bolig paa Herredskonteret. Jemfru Semmer farende og kimer voldsomt paa Natklokken. Strax efter Herredsfogden i Slaabæk og Mergenslæpers Med en Lemmelygte. Af hendes forvirrede Ord

erfarer han, at Jemfru Semmer mener, at Egen har myrdet sin Farbrøder, fordi denne havde truet med at slotte ham af sit Testamente. Hun tigger grædende om at maatte blive denne Nat hos Kammerjunkerne, da hun ikke tør sove alene med den døde. v. Rasm knytter triumferende Haanden "Den ler bedst, som ler sidst", han lader fingrene glide hen over sit Ansigt, hvori Striberne af Løgens Slag endnu ses. De gaar ind for at klæde sig paa.

28

Faa Timer senere. Samrende Sommermorgen. Værelse i Dr. Stenfeldts Villa. Han sover alene i sit Arbejdsværelse paa en Divan Vaagner ved Klokkestens heftige ringen. Staar op og tager det nødvendige paa. (ringningen naar høres)

29

Udenfor paa Verandaen staar Herredsfogden, hans Fuldmægtig og en uniformeret Betjent. Løgen aabner Døren. Det meddeles ham af Politimesteren, at hans Onkel er død, og man beder ham nu følge med til Ligsynet. Han gaar ind efter sin Hat og Frakke i Entreen og følger saa med de andre.

30

Udenfor Rentierens Villa. Jemfru Semmer venter grædende paa de fire Mænd, der kommer og bliver lukket ind af hende.

31

I Rentierens Værelse, hvor han selv ligger urørt paa Gulvet, træder Jemfru Semmer og de 4 Mænd indelig synet fører sig som et Slags Færner, Løgen bliver ude af sig selv af Raseri over den vanvittige Beskyldning, der rettes imod ham, og han gaar med Hæverne løs paa den Mand, der har prøvet at tage ham Hæstru fra ham og som nu vil gøre ham til Kerder.

3

giver ham Haandjern paa. Jomfru Semmer skrider ham ind i Ansigtet "Morder".

32

Gellen i Arresthuset. IAGEN ene paa sin Stol, sammen sunken i Sløvhed.

33

Retslokalet. Skriveren ved sin Protokol. Dommeren R Rasm paa sin Forhøjning bag Skranken. Hestehandleren som Vidne. Replikken "Det er min økonomiske Forhold, som tvinger mig til at sælge min Hustrus Hest" er rundet ham i Hu som et vægtigt Indicium. Derefter føres Jomfru Semmer som Vidne. Munden løber paa hende, saa Skriveren ikke kan følge med i hendes Forklaring om, at IAGEN har givet sin Onkel for nogen Merrin.

34

I Herredsfogdens Privatkontor. V. Rasm alene. En civil Betjent melder Fru Klara Stenfeldt. Da de to er alene, trykter hun ham om at give hendes Mand fri "Han er uskyldig", Jeg, som kender ham saa nøje, ved, at han er uskyldig. Intet ligger ham fjernere end Begær efter Penge".

"Se se, DE er begyndt at elske Deres Mand igen?"
"Jeg har altid elsket ham. De skulde kun gøre mig, underholde mig, mens han arbejdede med sin Opfindelse. Og for at De kan se, hvor højt jeg elsker ham, siger jeg nu til Dem: Tag mig, tag mig og gør med mig, hvad De vil, naar kun De til Gengæld vil lade ham fri, til hans Sag er prøvet af Dem selv" - Dommeren rejser sig, smiler spædsk og peger mod Døren: "Mig fanger DE ikke med Deres Fruktimmerknab. Jeg er Deres Mandes Dommer og gider ikke være Deres Elsker. Adieu, Frue"

Klara ser ham skarpt i Øjnene "De er en større Skak end jeg havde tænkt De holder ham fangen, uagtet

De ved, at han er uskyldig. Giv mig dog i det mindste Lov til at besøge ham i Fængselet"

"Nej" - Han aabner Døren for hende og bukker. Hun gaa

35

Klara, der tidligere har været Sygeplejerske, søger nu Stilling som saadan paa Antspsygehuset. Man ser hende paa Hospitalskorrideren bænke paa Overlægens Kenter, ledsaget af en yngre Plejerske.

36

I Overlægens Kenter. Overlægen, en ældre statelig & skikkelse sidder ved sit Arbejdsbord. Klara modtages venligt og deltagende og fremsætter sit Ærinde. Overlægen ringer paa denøverste af Sygeplejerskerne og giver hende Ordre til at sætte Klara i Arbejde. Klara takker ham bevæget og gaar.

Anden Akt.

37

Retslekalet. Dr. Stenfeldt. Han ser bleg og lidende ud, er døv og stum med alle Spørgsmaal, som Dommeren (v. R. M.) med et overlegent, spædsk Smil retter til ham. Dommeren bliver mere og mere rasende over hans Træds, springer frem imod ham og brøler ham Ordene i Øret. Dgen svarer blot koldt og roligt: "Slynge saa færes han tilbage til Cellen. Herredsfogden knytter forbittret Haanden efter ham.

38

Klara i sin Hospitalsdragt plejer paa sin Stue de syge i deres Snge. Der er Alver og Omhu over hende. Det ses, at den Sorg og Ulykke, der har ramt hende og hendes Hjem, har rensset hendes Natur for den Letsindighed og Adspredelsessyge, der i de gode Dage var groet frem hos hende. Over sygeplejersken kommer ind, iagttagetager hendes Gerning, roser hende. Klara smiler ve medigt, som den, der følger sit tunge Ansvar for,

hvad der er sket.

39

Et Fabriksskenter. Jespersen kommer ind med Huen i Haanden og fremstiller sig som Arbejdssøgende for Fabrikinspektøren, der forlanger og gennem ser hans Papirer. Text: "Th. Jespersen har i 3 Maaneder været i Ulandet som rejsende Haandværkssvend og aner saaledes ikke, at en uskyldig sidder arresteret for Mord paa Rentier Stenfeldt. Inspektøren spørger, om han kan bestride Pladsen som Tyrbøder paa Fabrikken. Jespersen modtager Tilbudet og faar Forskud paa Ugelønnen.

40

Cellen i Arresthuset. Fangen alene. Slutteren lukker Herredsfogden ind, der med et venskabeligt Smil bringer Løgen en Bog til Underholdning. Dommeren søger at overtale Fangen til at gøre Pinen kort ved at tilstå. For at lindre Arrestantens Modstandskraft indbilder han ham, at Fru Klara efter sin Mands Arrestation har givet ham sig hen til ham. Løgen får et voldsomt Raserianfald og angriber Dommeren korpuligt, saa denne ilsemt styrter ud af Cellen. Løgen synker ærømt om.

41

Th. Jespersen fedrer Tyret under den mægtige Dampkedel med sin Tyrekevl. Han aflæser Damptrykket, der vi ses paa Manometret i Billedet 42.

43

Han aabner for Spilledampshanen. Tager saa sin Brændevinsflække frem, ser sig forsigtig om og sætter sig til at pibe.

44

Cellen. Løgen tager Bogen op, begynder at læse:

45

"Kvindens erotiske Tilregnelighed er ikke ansvar

lig i samme Forstand som Mandens. Sfinxen, Dyrelegemet med Kvindehoved, er det sidste gandsfulde Sindbillede paa Kvindenaturens Dobbelbund, Kærligheden til Manden og Blskeren Paa een Gang - - - - - "

viser, stærkt forstørret, Sætningen med Ordet Blskeren understreget og to Uraabstegn i Marginen.

Som i 44. Lægen ser forferdet op fra Bogen. Han forstaar nu den djævelske Ondskabefuldhed, hvermed Herredsfejen vil øvertye ham om hans formentlige Ubeskab. Han kaster Bogen forvivlet fra sig og synker hen i slow Grublen.

Fyrkælderens. Th. Jespersen er nu helt perialiseret. Han fyrer paa som rasende, aflæser Damptrykket, men glæmmer at regulere ved Spilledamphanen. Drikker videre. Læser atter paa Manuset, bliver forferdet ved at se dets voldsomme Stigning, der vises i "49".

Kedlen eksploderer, og Th. Jespersen styrter frygtelig tilredt til Jorden. Nogle Arbejdere kommer til og bærer ham ud.

Udenfor Hospitalet kører Ambulancen op for Porten.

En Besøgningsstue paa Hospitalet. Dagen efter ser man Klara skifte Forbindningen om Jespersens medtagne Hoved. Man ser med et kemisk Udtryk af rørende nærliggende Taknemmelighed op paa hende.

Cellen. Lægen gaar omkring som et Rovdyr i sit Bur.

Hans Blik viser at han ikke længere er Herre over sin Forstand. Tanken om Klaras Utroskab har brudt hans sidste Modstandskraft, og han begynder nu selv

at tre paa, at han maaske alligevel - halvt ubevidst
kan have givet Løkel før stærk en Morfindesia.
Man ser hans sygelige Tankers Jagen frem og tilbage
med dette Problem.

Endelig træder Slutteren ind med Mæden til ham,
griber han ham ved Kraven og siger "Jeg har myrdet im
ham" Slutteren løber tjenstivrig ud og låser efter
sig.

54

Førhørslokalet. Lægen gentager sin Tilstaaelse. Ramm
glider sig førerjet i Hænderne, da Arrestanten føre
tilbage til Cellen, ganske sammenbrudt.

55

Ved Jespersens Seng sidder Ma Klara og læser Avisen:
"I Førheret i morges avar Arrestanten Dr. Stenfeldt
tilsted denne sig efter 3 Måneders haardnakket
Benægtelse skyldig i Mordet paa sin Farbroder, Rentl
er Stenfeldt, der havde indsat sin Neve til Universa
arving til sin betydelige Formue" Klara brister i
Grand og lægger Avisen fra sig paa Jespersens Seng.
Denne tager Avisen og giver sig til at læse. Paa den
medstaaende graa Væg vises som en Vision Billedet af
af Stenernes hin Aften hos den gamle Enier (baade Se
han, hvor Jespersen gennem Vinduet ser Lægen give
sin Orkel de 1000 Kr. og Døds scenen) Klara ser paa
Uhret og skifter Forbindingen. Det ses, at Artiklen
har gjort et stærkt Indtryk paa den syge.

56

Tidlig Morgen. Den syge sover i sin Seng, men fanta
serer i Feberdrømme. Klara kommer ind og bliver lopp
mærksom paa de løbbrudte Ord, der undslipper ham i
Sovne. Hun vækker ham og beder en af de andre Plejer
sker hente Overlægen, der kommer ledsaget af nogle
Kandidater. Paa Klaras Begæring underkaster nu Overlæ
lægen den syge et Førhør, der resulterer i en tydelig

Tilslutning om, at Rentieren faldt om af et Hjerteslag af Angst ved Synet af den Uhyggelige Fremmede, som var ene med ham og hans Pengeskatte. Overlægen og Klara iler afsted til Herredskontoret med den vigtige nyhed.

57

Dagen efter ser vi Cellen i Fængslets Klara kommer med Overlægen, Slutteren og Herredsfogden, Klara forklarer sin Mand alt. Han vægner op som af en tung Drømme. Det lyser i hans Blik, og Taagerne om hans Tanke spredes. I et lykkeligt Smil omfavner han sin Hustru, der har reddet det bedste i sig selv gennem sorg og Prøvelser. Da alle er gaaet ud, kommer Slutteren ind med Th. Jespersen, der ser sig forbauset om i Bokalet Han har et tyndt Bind om Hovedet og ser kemisk uheldig ud.

58

Villahaven hos Løgen. Det er smukt Efteraar nu. Løgen i sin Havestol. Klara kommer med et Telegram fra Notarialkontoret, som vides i Text: "Rentier Stenfeldt er sluttet. Dr Anton Stenfeldt tilfalder som eneste Arving 270000 Kr." Han kysser hans Pande med et lykkeligt Smil.

o o o o o o o o o o o o

" S f i n x e n "

Kinematografisk Drama i 2 Akter af

Carl Gandrup.

Advokat v. Ramm.

Dr.med. Anton Esmarck, berømt Specialist i Lungeterapi.

Klara, hans Hustru, fhv. Sygeplejerske.

Rentier Esmarck, Doktorens Farbroder, fhv. Teglværksejer.

Beck, Arbejdsløs og Afholdsmand.

Jomfru Sommer, Rentier Esmarcks Husbestyrerinde.

Bipersoner.

Handlingen : En europæisk Storby.

- Vore Dage -

1.

Ved en stor Sexa hos den italienske Konsul møder Fru Klara Esmarck sin tidligere Forlovede, Advokat v.Ramm, der ikke har kunnet glemme hende.

Scenen forestiller en smuk Park i Aftenslumring.- En bred Terrasse, paa hvilken festklædte Gæster indtager Forfriskninger, fører op til den pragtfulde Villa i Baggrunden.

Konsulen og Dr.Esmarck i ivrig Diskurs. Advokaten nærmer sig ærbødigt Klara, som bliver meget urolig ved hans Komme og skotter hen til sin Mand, der staar med Ryggen til. Advokaten foreslaar hende en lille Aftenvandring i den smukke Park.

2.

En Lindeallé i Parken. Klara og Advokaten sammen. Klara besværges ham at sige hende, hvor den lille Pige, som de havde sammen, opholder sig.

"Ved din Mand, at vi har et Barn sammen?"

"Jeg har ikke turdet sige ham det, og han maa for Guds Skyld ikke faa det at vide. Lever hun - og hvor er hun?"

"Barnet er hos mig. Og der skal det blive. Det er jo det eneste Minde, jeg har om dig, Klara."

Hun faar Taarer i Øjnene ved at høre ham fortælle om Barnet.

3.

Terrassen. Doktoren opdager, at Klara er borte. Gaar forundret søgende ned gennem Parken for at finde hende.

4.

Han møder i Alléen de to, der kommer spadserende imod ham. Klara forestiller nervøst Advokaten for sin Mand, der hilser koldt, lidt mistænksomt, byder Klara Armen og gaar med hende, mens Advokaten vemedigt stirrer efter hende.

"Kender du den Mand, Klara?"

"Nej!" - Han ser forskende paa hende, De gaar videre i Tavshed.

5.

Smuk Villahave omkring Doktorens Bolig. Paa en bred løvkranset Veranda sidder Doktoren ved et Bord med nogle videnskabelige Bind foran sig. Lang Pibe. Hjemmedragt.- Dejlig Sommerdag. Udenfor Haven ses en Stump af Vejen.

Han læser: "Kvindens erotiske Tilregnelighed er ikke ansvarlig i samme Forstand som Mandens. Sfinxen, Dyrelegemet med Kvindehoved, er det ældste gaadefulde Sindbillede paa den Dobbeltnatur, der forener Kærligheden til Manden og Elskeren med Æmheden for sit Barn, Moderkærligheden....."

Han ser tankefuldt op fra Bogens Blade. Fruen kommer - meget smukt Formiddagstoilette. Hun ser ærgerlig paa Mandens fordybede Flid, beder ham tage med hende paa nogle Visitter og Indkøb i Byen. Han vægrer sig venligt, men bestemt, under Henvisning til sit Studium af et meget interessant Problem: - -

"Jeg staar nu snart ved mit Maal: En alkalisk Serum mod Lunge-tuberkulosen!"

Klara bebrejder ham, at han forsømmer hende, kaster sig i en Havestol med en Roman i Haanden. En Kone med et lille Barn ved Haanden kommer for at konsulere Lægen, der viser hende ind i Konsultationsstuen.

6.

Konsultationsværelset. Lægen undersøger Barnets Lunger ved Stetoskopet.

7.

Klara i sin Havestol. Advokat v. Ramm kommer paa sin flotte Ride-

hoppe udenfor Havelaagen, hilser paa den smukke Fru Klara, der bliver angstelig ved at se ham. Han sidder af, kaster Tøjlen over Havelaagens Stolpe, gaar ind i Haven, kysser hendes Haand. Hun ser urolig mod Verandadøren. Ramm beder hende ride en Tur med ham. Hun ønsker at vise ham sin Mands sidste Gave, en dejlig Skimmel. De gaar bag om Villaen.

8.

Konsultationsværelset. Undersøgelsen er til Ende. Recepten skrives. Konen rækker sin fattige Mønt mod Lægen, der siger: "Brug den hellere til at købe Medicin for." Han lukker hende og Barnet ud.

9.

Udenfor Stalden med Vognremisen bag Villaen. Klara og Advokaten. Hun har trukket sin Hest frem. De klapper det smukke Dyr.

10.

Konsultationsværelset. Lægen hører Stemmerne nedenfor. Aabner lydløst Vinduet, ser ud. Hans Ansigt fortrækker sig i pinlig Forbavselse.

11.

Udenfor Stalden som i "9". Lægens Ansigt ses i det aabne Vindu ovenfor. De to ser ham ikke; mens Klara klapper Hestens Hals, kysser v.Ramm hendes blottede Underarm. En Havekarl kommer, Klara giver ham Ordre at sadle Hesten. v.Ramm gaar ud til sin Hest, Klara ind for at iføre sig Ridedragten.

12.

Villaens Sovekammer. Klara har næsten fuldført Omklædningen, Lægen træder ind; hun forklarer ham lidt forceret, at hun skal ride en lille Tur med Advokaten. Han ser paa hende med et bittert vemodigt Smil, nikker Farvel og gaar stille ud.

13.

Paa Vejen beder Klara Advokaten om at maatte se sit Barn. Han indvilger paa den Betingelse, at Barnet aldrig erfarer, at Klara er dets Moder. Han vil ikke dele Barnets Kærlighed med hende, fordi hun blev en andens Hustru.

14.

Advokatens Hjem. Moderens Møde med sit Barn. Klara bekæmper sin Bevægelse og gaar hurtigt ud, fulgt af Advokaten.

15.

I sin afsides liggende Villa sidder den gamle stenrige Sørling, Partikulier Esmarck, Lægens Farbroder. Jomfru Sommer pusler om ham med Puder i Lænestolen etc. Den gamle Mand griber sig undertiden til Hjertet. Hans gustne Ansigt gyser af Dødsfrygt. Han sender sin gamle betroede Husholderske af Sted efter Lægen. Jomfru Sommer griber sit Shawl og iler ud.

16.

Jomfru Sommer møder Fru Klara og Advokaten paa Hjemvejen. Hun hilser sledsk og ydmygt, glor efter dem med et giftigt Blik.

17.

Villahavens Veranda. Lægen fordybet i sit Studium. Jomfru Sommer kommer hæsblæsende og beder Doktoren tage med ud at se til sin gamle syge Onkel. Mens Lægen lægger sine Bøger til Side, fortæller hun om, hvad hun saa paa Vejen. Man ser, at dette stærkt farvede Referat i høj Grad piner ham. Saa følger han hende til Farbroderen.

18.

Hos Rentieren. Den gamle Gnier i sin Lænestol. Lægen og Jomfru Sommer ind. Farbroderen skildrer sin Angst for Døden, Lægen undersøger Hjertet og ryster betænkelig paa Hovedet. Den gamle trygler ham om at

frelse hans Liv, viser ham sit Testamente, hvori han har indsat sin Brodersøn som Universalarving. Saa dukker Gnieren op i ham, og han kræver brutalt de Penge tilbage, som Lægen i sin Tid laante af ham til at fuldføre sin Opfindelse for, hvorved han jo maatte stryge en Del af sin Praxis.

"Jeg gør dig arveløs, hvis jeg ikke faar de Penge tilbage," skriver den gamle, "jeg testamenterer Jomfru Sommer det hele!"- Jomfru Sommer spidser Øren og smiler af Glæde ved Tanken om, at dette Ord kunde blive Virkelighed. Lægen forklarer sin hjerteløse Onkel, at hans Hustru bruger saa mange Penge, og han ved ikke sit levende Raad til at skaffe Summen, før hans Opfindelse er traadt ud i Livet. Den vil gøre ham rig. Saa skriver han Medicin op til den Syge, giver ham en Morfindosis, tager Afsked og gaar.

19.

Nogen Tid efter er Advokatens lille Pige bleven meget alvorligt angreben af Lungebetændelse. Huslægen staar hjælpeløs ved Barnets Seng, og Faderen er ude af sig selv af Sorg. Lægen siger ham rent ud, at kun den berømte Lungespecialist, Dr.Esmarck, kan hjælpe her. Advokaten beslutter sig da til at søge Klaras Mand for at frelse sit Barn.

20.

Hos Dr.Esmarck. Klara alene. Advokaten kommer og fortæller hende om den Fare, hvori deres Barn befinder sig. Klara bliver fortvivlet og lover at formaa sin Mand til at gaa derhen. Advokaten kysser hendes Pande og gaar.

Straks efter kommer Doktoren hjem. Klara forebringer ham sit Erinde. Han vægrer sig harmfuld ved at betrede den Mands Hus, der gør saa aabenlyse Tilmærmelser overfor hans Hustru. Hun trygler ham stærkere og stærkere, men opnaar derved kun at bestyrke hans Mistanke

til hendes Følelser. Omsider maa hun da - af Angst for sit Barns Liv - tilstaa for ham, at Barnet er hendes, og at hun, før hun kendte ham, var Advokatens Elskerinde. Han overvældes af denne Bekendelse, hans Ansigt krymper sig i Smerte. Han ser paa hende i et langt, iskoldt Blik. Saa gaar han hurtigt ud.

21.

Advokatens Hjem. Dr.Esmarck ifærd med at undersøge det syge Barn. Han ordinerer Kurens Enkeltheder, skriver nogle Recepter; Advokaten rækker ham Haanden til Farvel. Lægen gaar uden at modtage den.

22.

Kort Tid efter i Lægens Hjem. Klara modtager Advokaten, der glad fortæller hende, at Barnets Bedring skrider rask fremad. Klara græder af Glæde ved denne lykkelige Efterretning. Advokaten beder hende give Doktoren disse 2000 Kr., som han rækker hende i en Konvolut. Han takker hende for hendes Opofrelse for Barnet, at hun ved at røbe sin Hemmelighed tvang sin Mand til at helbrede den lille Pige, og han trykker et taknemmeligt Kys paa hendes Pande. I det samme staar Lægen i den aabne Dør bag ved dem. Han styrter frem, griber Advokatens Ridepisk, som denne har lagt fra sig paa Bordet, og slaar ham et frygteligt Slag tværs over Ansigtet med den.

Advokaten vil slaa igen, men Klara beder ham betvinge sig - "For min Skyld!" - saa gaar han. Dr.Esmarck griber sig til Panden og stirrer paa hende uden at kunne fremføre et Ord "Bedrager du mig - eller ikke?" Hun ser foragteligt efter ham, idet han gaar, sammenbrudt under sin fortvivlede Skinsyge.

23.

Næste Dag. Udenfor Doktorens Stald og Vognremise. Klara staar grædende med sin Hest, der usadlet er trukket frem. Lægen kommer med

en Hestehandler, byder ved en tavs Gestus sin Hustru at gaa straks. "Det er ikke mere end to Maaneder siden, De købte den Hoppe af mig, og nu vil De af med den igen," siger Hestehandleren. "Mine økonomiske Forhold tvinger mig dertil," svarer Lægen undvigende. Hestehandleren undersøger Dyrets Tænder og Ben, lader Karlen løbe med den o.s.v., udbetaler Lægen 1000 Kr. og trækker af med Hesten.

24.

Samme Aften sent. I Rentierens Villa. Rentieren i sin Stol, gennemgaar Regnskaber og Pengekassen. Jomfru Sommer vimser omkring ham. Lægen træder ind, giver Jomfruen Ordre til at gaa i Seng, da han vil tale uforstyrret med sin Onkel. - Hun gaar.

25.

Bag ved Villaen en lille Have med en Veranda. Fra Havelaagen kommer Arbejdsløs Beck slentrende, aabenbart for at tigge lidt Mad ved Køkkendøren. Han kigger ind gennem Verandadøren. Han er en gemytlig og trivelig Landstrygertype.

26.

I Rentierens Værelse. Lægen giver sin Onkel de 1000 Kroner, hvilket iagttages af Beck udenfor. - Gnieren lægger Pengene i sin Kasse, spørger, om Lægen ønsker Kvittering. Denne ryster benægtende paa Hovedet, undersøger paany den Syges Hjerte, opmuntrer ham, giver ham en lille Dosis Morfin, for at han kan faa en rolig Nat. - Gaar mod Døren; den gamle beder ham aabne Verandadøren for at faa lidt Sommeraftenluft ind, før han gaar til Ro. Lægen gør, som han ønsker, og tager Afsked. Gnieren giver sig atter til at rode i Pengekassen.

27.

Udenfor. Man ser Beck dukke sig, da Verandadøren blev aabnet. Nu løber han hen og lytter paa Vejen, om Lægen er gaaet.

28.

Villaens Facade ud mod Vejen. Man ser Lægen forlade Huset.

29.

Bag ved Villaen. Beck aabner forsigtig Verandadøren udefra og gaar ind.

30.

I Værelset. Beck træder med Huen i Haanden og bønlig Fagter frem for den gamle, der intet har hørt, og beder ham om "Hjælp". Men den gamle bliver ved Synet af den skumle Betler saa forfærdet, at han ramt af en Hjertelammelse synker død om i Stolen, hvorfra han med et tungt Fald glider ned paa Gulvet. Beck vil til at raabe om Hjælp, men betænker sig, nærmer sig den aabne Pengekasse, men ved et Blik paa den døde, som han kun tror er besvimet, farer han atter ud, gysende af Skræk, da han ved at løfte den dødes Haand er bleven klar over Sandheden. Han lukker omhyggeligt Døren efter sig.

31.

Jomfru Sommer ses slumrende i sin Seng. Ved Lyden af sin Herres tunge Fald i Gulvet vaagner hun forskrækket og lytter. Begynder at klæde sig paa.

32.

Udenfor, bag Villaen. Beck trykker Døren til udefra og flygter, rystende af Angst.

33.

Rentierens Værelse. Jomfru Sommer kommer med et tændt Lys, som hun taber af Skræk, da hun ser sin Herres Lig.

34.

Dæmrende Sommermorgen. Værelse i Dr.Esmarcks Villa. Han sover alene i sit Arbejdsværelse paa en Divan. Vaagner ved Klokkens heftige Ringen. Staar op og tager det nødvendigeste paa. (Ringningen maa høres).

35.

Udenfor paa Verandaen staar en Politiassistent og to uniformerede

Betjente. Lågen aabner Døren. Det meddeles ham af Politiassistenten, at hans Onkel er død, og man beder ham nu følge med til Ligsynet. Han gaar ind efter sin Hat og Frakke i Entréen og følger saa med de andre.

36.

Udenfor Rentierens Villa. Jomfru Sommer venter grædende paa de fire Mænd, der kommer og bliver lukket ind af hende.

37.

I Rentierens Værelse, hvor han selv ligger urørt paa Gulvet, træder Jomfru Sommer og de 4 Mænd ind. Ligsynet former sig som et Slags Forhør, Lågen bliver ude af sig selv af Raseri over den vanvittige Beskyldning, der rettes imod ham, og han gaar med Næverne løs paa den Mand, der vil gøre ham til Morder. Assistenten og Betjentene kaster sig over ham og giver ham Haandjern paa. Jomfru Sommer skriger ham ind i Ansigtet: "Morder!" -

38.

Cellen i Arresthuset. Lågen ene paa sin Stol, sammensunken i Sløvhed.

39.

Advokatens Hjem. Tjeneren bringer ham et Dokument med Rettens Segl for. Han aabner og læser: - -

"Det meddeles Dem herved, at De af den ordinære Ret er beskikket som Aktor (offentlig Anklager) i Sagen mod Dr.med.Esmarck, sigtet for Mord paa sin Farbroder Particulier E."

Advokaten knytter harmfuldt sin Haand, stryger sig med Fingrene over sit Ansigt, om Mærkerne endnu kan føles *efter Slaget*.

Tjeneren melder Klara, der kommer. Advokaten viser hende sin Beskikkelse. Hun viger tilbage for det mægtige Had, der lyser af hans Øjne.

40.

Retssalen. Undersøgelsesdommeren paa sin Forhøjning bag Skranken. Juryen. Stort Publikum. Hestehandleren som Vidne. Repliken "Det er mine økonomiske Forhold, som tvinger mig til at sælge min Hustrus Hest", er rundet ham i Hu som et vægtigt Indicium. Derefter føres Jomfru Sommer som Vidne. Munden løber paa hende, saa Skriveren ikke kan følge med i hendes Forklaring om, at Lægen har givet sin Onkel for megen Morfin. - Den offentlige Anklager (Advokaten) rejser sig paa et Vink af Retspræsidenten og holder sin Angrebstale. Den gør et magtigt Indtryk paa hele Forsamlingen. Den anklagede falder afmægtig om og bæres ud. Klara græder. - Juryen trækker sig tilbage for at votere, efter at Defensor har holdt et meget kort og svagt Indlæg. Advokaten gaar hen til Klara og taler afsides med hende. Han tilbyder hende Hjælp og Støtte, nu da hendes Forsørger rimeligvis faar 20 Aars Fængsel - men hun afslaar det og gaar fra ham.

Juryen vender tilbage og udtaler sit: Skyldig!

Dommen oplæses.

II A k t .

41.

Klara, der tidligere har været Sygeplejerske, søger nu, da hun staar uden Subsistensmidler, Stilling paa Amtssygehuset. Man ser hende paa Hospitalskorridoren banke paa Overlægens Kontor, ledsaget af en yngre Plejerske.

42.

I Overlægens Kontor. Overlægen, en ældre statelig Skikkelse sidder ved sit Arbejdsbord. Klara modtages venligt og deltagende og fremsætter sit Ærinde. Overlægen ringer paa den øverste af Sygeplejerskerne

og giver hende Ordre til at sætte Klara i Arbejde. Klara takker ham bevæget og gaar.

43.

Klara, i sin Hospitalsdragt, plejer paa sin Stue de syge i deres Senge. Der er Alvor og Omhu over hende. Det ses, at den Sorg og Ulykke, der har ramt hende og hendes Hjem, har rensset hendes Natur for den Letsindighed, der i de gode Dage var groet frem hos hende. Over= sygeplejersken kommer ind, iagttager hendes Gerning, roser hende. Klara smiler vemodigt.

44.

Et Fabrikskontor. Beck kommer ind med Huen i Haanden og fremstil= ler sig som Arbejdssøgende for Fabriksinspektøren, der forlanger og gennemser hans Papirer. Text: Beck har i 3 Maaneder været i Udlandet som rejsende Haandværkssvend og aner saaledes ikke, at en uskyldig sid= der arresteret for Mord paa Rentier Esmarck. Inspektøren spørger, om han kan bestride Pladsen som Fyrbøder paa Fabrikken. Beck modtager Tilbudet og faar Forskud paa Ugelønnen.

45.

Cellen i Fængslet. Fangen alene. Slutterne bringer hans Mad.

46.

Beck fodrer Fyret under den mægtige Dampkedel med sin Fyrskovl. Han aflæser Damptrykket, der vises paa Manometret i Billede 47.

48.

Han aabner for Spilledampshanen. Tager saa sin Brændevinslærke frem, ser sig forsigtig om og sætter sig til at pimpe.

49.

Fængselscellen. Fangen sover. I Drømme ser han Klara, der bøjer sig over ham og kysser ham.

50.

Fyrkældereren. Beck er nu helt perialiseret. Han fyrer paa som rasende, aflæser Damptrykket, men glemmer at regulere ved Spildedamps-hanen. Drikker videre. Læser atter paa Manometret, bliver forfærdet ved at se dets voldsomme Stigning, der vises i "51".

52.

Kedlen eksploderer, og Beck styrter frygteligt tilredt til Jorden. Nogle Arbejdere kommer til og bærer ham ud.

53.

Udenfor Hospitalet kører Ambulancebilen op for Porten.

54.

En Belægningsstue paa Hospitalet. Dagen efter ser man Klara skifte Forbindingen om Becks ilde medtagne Hoved. Han ser med et komisk Udtryk af rørende, barnlig Taknemlighed op paa hende.

55.

Ved Becks Seng sidder Klara. Beck beder om lidt at læse i. Klara rejser sig og bringer ham nogle gamle illustrerede Blade. I et af dem læser han om den opsigts/vækkende Mordproces. Fotografiet af Retssalen, Morderen samt af den myrdede ses. Paa den modstaaende graa Væg vises som en Vision Billedet af Scenerne hin Aften hos den gamle Gnier (baade Scenen, hvor Beck gennem Verandadøren ser Lægen give sin Onkel de 1000 Kroner, og Dødsscenen).- Klara ser paa Uret og skifter Forbindingen. Det ses, at Artiklen og Billederne har vakt et stærkt og uhyggeligt Minde hos den syge.

56.

Tidlig Morgen. Den syge sover i sin Seng, men fantaserer i Feber-drømme. Klara kommer ind og bliver opmærksom paa de løsbrudte Ord, der undslipper ham i Søvn. Hun vækker ham og beder en af de andre Plejersker hente Overlægen, der kommer ledsaget af nogle Kandidater.

Paa Klaras Begæring underkaster nu Overlægen den syge et Forhør, der resulterer i en tydelig Tilstaaelse om, at Rentieren faldt om af et Hjerteslag af Angst ved Synet af den uhyggelige Fremmede, som var ene med ham og hans Pengekasse. Overlægen og Klara iler afsted til Politikontoret med den vigtige Nyhed.

57.

Nogle Dage efter ser man Cellen i Fængslet. Klara kommer med Overlægen, Slutteren og Fængselsdirektøren. ~~der~~ ^{Fængsels} Løsladelsesordre overrækkes ham. Det lysner i hans Blik, og i et lyksaligt Smil omfavner han sin Hustru. Da alle er gaaet ud, kommer Slutteren ind med Beck, der ser sig forbavset om i Lokalet. Han har et tyndt Bind om Hovedet og ser komisk ulykkelig ud.

58.

Villahaven hos Lægen. Det er smukt Efteraar nu. Lægen i sin Havestol. Klara kommer med et Telegram fra Notarialkontoret, som vises i Text: "Rentier Esmarcks Bo sluttet. Dr. Anton Esmarck tilfalder som eneste Arving 270,000 Kr." Klara kysser ham med et lykkeligt Smil. Advokaten og hans lille Pige kommer gennem Havelaagen. De to Mænd rækker hinanden Haanden til Forsoning. Klara trykker Barnet til sit Bryst, den lille Pige hvisker hende i Øret: "Mor!" - - -

--oOo--

Carl Gaudrup.

Spinder

STK. NR.

703

PERSONERNE.

Carl Launzen Advokat v. Ramm.
Hr. Poilander Dr. med. Anton Esmarck, berømt Specialist i Lungeterapi.
Fr. Aggildsen Klara, hans Hustru, fhv. Sygeplejerske.
Cajus Braun Rentier Esmarck, Doktorens Farbroder, fhv. Teglværksejer.
Seck, Arbejdsles og Afholdsmænd.
Jonhau Sommer, Rentier Esmarcks Husbestyrelende.

0 0 0 0 0 0 0

Handlingen. En europæisk Story. Vore Dage.

19 hos Ramm

0 0 0 0 0 0 0

~~19~~ 2a

Ved en stor Sexa hos den italienske Konsul møder Fru Klara Esmarck sin tidligere Forlovede, Advokat v. Ramm, der ikke har kunnet glemme hende!

EN SMUK PARK I AFTENSKUMPTING.

En bred Terrasse, paa hvilken festklædte Gæster indtager Forfriskninger, fører op til den pragtfulde Villa i Baggrunden. Konsulen og Dr. Esmarck i ivrig Diskurs. Advokaten nærmer sig erbedigt Klara, som bliver meget urolig ved hans komme og skotter hen til sin Mand, der staar med ryggen til. Advokaten foreslaar hende en lille Aftenvandring i den smukke Park.

2. **b**

EN LINDEALLE I PARKEN.

Klara og Advokaten kommer. Klara besværges ham at sige hende, hvor den lille Pige, som de havde sammen, opholder sig. "Jeg har ikke turdet sige det til din Mand, at vi har et Barn sammen?" "Jeg har ikke turdet sige det til ham, og han maa for Guds Skyld ikke faa det at vide. Lever hun, og hvor er hun?" "Barnet er hos mig, og der skal det blive."

2. Det er jo, det eneste Møde, jeg har om dig, Klara. Han
saar Taarer i Øjnene ved at høre ham fortælle om Barnet.

3.

TERRASSEN.

Doktoren opdager, at Klara er borte. Gaar forundret omkring ned
gennem Parken for at finde hende.

4.

Han møder i Aalleen de to, der kommer spadserende imod ham.
Klara forestiller nervøst Advokaten for sin Mand, der hilser
koldt, lidt mistærksomt, kyder Klara Armen og gaar med hende,
mens Advokaten vemodigt stirrer efter hende. "Kender du den Mand,
Klara?" "Nej". Han ser forskende paa hende. De gaar videre i
Tavshed.

5.

SMUK VILLAHAVE OMKRING DOEFORTENS BOLIG.

Paa en bred løvkranset Veranda sidder Doktoren ved et Bord med
nogle videnskabelige Bøger foran sig. Lang Pibe. Hjemmedragt.
Dejlig Sommerdag. Udenfor Haven ses en Stump af Vejen. Han læser:
"Kvindens erotiske Tilregnelighed er ikke ansvarlig i samme
Forstand som Mandens. Sflaxen, Dyrølegemet med Kvindenhoved, er
det ældste gæddelike Sindbillede paa den Dobbeltnatur, der
forener Ærligheden til Manden og Elskeren med Sjælden for sit
Barn, Moderkærligheden....." Han ser tankefuldt op fra Bogen.
Fruen kommer, meget smukt Formiddagstøj. Hun ser ærgerlig
paa Mandens fordybede Flid, beder ham tage med hende paa nogle
Visitter og Indkøb i Byen. Han vægrer sig venligt, men bestemt,
under Henvisning til sit Studium af et meget interressant Problem.

Jeg staar nu ved mit Maal: En alkalisk Serum mod Lungetuber-
kulosen. Klara bebrejder ham, at han forsamler hende, kaster
sig i en Havestol med en Roman i Haanden. En Kone med et lille
Barn ved Haanden kommer for at konsultere Lægen, der viser hende
ind i Konsultationsstuen.

6. Lægen kommer mit Breve bejgnet
at mr.

7 -

$$\frac{2}{3}y = 61 \text{ ctm}$$

8 Han undersøger a

11 b konsultationsbureau

3. KONSULTATIONSVEKSELSET.

Lægen undersøger Barnets Lunger ved Stetoskoppet.

7.

KLARA I SIN HAVESTOL.

Advokatv. Ramm kommer paa sin flotte Ridschoppe udenfor Havelaagen, hilser paa den smukke Fru Klara, der bliver angstelig ved at se ham. Han sidder af, kaster Tøjlen over Havelaagens Stolpe, gaar ind i Haven, kysser hendes Haand. Hun ser urolig mod Vorandøren. Ramm beder hende ride en Tur med ham. Hun ønsker at vise ham sin Mands sidste Gave, en dejlig Skimmel. De gaar bag om Villaen.

8.

KONSULTATIONSVEKSELSET.

Undersøgelsen er til Ende. Recepten skrives. Konen rækker sin fattige Mønt mod Lægen, der siger: "Brug den hellere til at købe Medicin for." Han lukker hende ud.

9.

Udenfor Stalden med Vognremissen bag Villaen. Klara og Ramm. Hun har trukket sin Hest frem. De klapper det smukke Dyr.

10.

KONSULTATIONSVEKSELSET.

Lægen hører Stemmerne nedenfor. Aabner lydløst Vinduet, ser ud. Hans Ansigt fortrækker sig i pinlig Forbavselse.

11.^a

UDENFOR STALDEN.

Lægens Ansigt ses i det aabne Vindu ovenfor. De to ser ham ikke, mens Klara klapper Hestens Hals, kysser v. Ramms hendes blottede Underarm. En Havekarl kommer, Klara giver ham Ordre at sadle Hesten. v. Ramm gaar ud til sin Hest, Klara ind for at iføre sig Ridedragten.

12.

VILLAENS SOVEKAMMER.

Klara har næsten fuldført Omklædningen, Lægen træder ind.

4. hun forklarer ham lidt forceret, at hun skal ride en lille Tur med Advokaten. Han ser paa hende med et bittert Smil, nikker Farvel og gaar stille ud.

13.

Paa Vejen beder Klara Ramm om at maatte se sit Barn. Han indvilger paa den Betingelse, at Barnet aldrig erfarer, at Klara er dets Moder. Han vil ikke dele Barnets Kærlighed med hende, fordi hun blev en andens Hustru.

14.

RAMMS HJEM.

Moderens Møde med sit Barn. Klara bekæmper sin Bevægelse og gaar hurtigt ud, fulgt af Advokaten.

15.

I sin afsides liggende Villa sidder den gamle stenrige Sør-ling, Partikulier Esmarck, Lægens Farbroder. Jomfru Sommer pus-ler om ham med Puder i Lænestolen etc. Den gamle Mand griber sig undertiden til Hjertet. Hans gustne Ansigt gyser af Dødsfrygt. Han sender sin gamle betroede Husholderske af Sted efter Lægen. Jomfru Sommer griber sit Shawl og iler ud.

16.

Jomfru Sommer møder Klara og Advokaten paa Hjemvejen. Hun hilser sledsk og ydmygt, glør efter dem med et giftigt Blik.

17.^a

VILLAHAVENS VERANDA.

Lægen fordybet i sit Studium. Jomfru Sommer kommer hæsblæsende og beder Doktoren tage med ud at se til sin gamle syge Onkel. Medens Lægen lægger sine Bøger til Side, fortæller hun om, hvad hun saa paa Vejen. Man ser, at dette stærkt farvede Refarat i høj Grad piner ham. Saa følger han hende til Farbroderen.

176 Ved Indgangen til Esmarck

HOS HENTIEREN.

Den gamle Gnier i sin Lænestol. Lægen og Jomfru Sommer ind. Farbroderen skildrer sin Angst for Døden. Lægen undersøger Hjertet og ryster betænkeligt paa Hovedet. Den gamle trygler ham om at frelse hans Liv, viser ham sit Testamente, hvori han har indsat sin Brodersøn som Universalarving. Saa dukker Gnieren op i ham, og han kræver brutalt de Penge tilbage, som Lægen i sin Tid laante af ham til at fuldføre sin Opfindelse for, hvorved han jo maatte stryge en Del af sin Praxis." Jeg gør dig arveløs, hvis jeg ikke faar de Penge tilbage," skriver den gamle, "jeg testamenterer Jomfru Sommer det hele," Jomfru Sommer spidser Øren og smiler af Glæde ved Tanken om, at dette Ord kunne blive til Virkelighed. Lægen forklarer sin hjerteløse Onkel, at hans Hustru bruger saa mange Penge, og han ved ikke sit levende Raad til at skaffe Summen, før hans Opfindelse er traadt ud i Livet. Den vil gøre ham rig. Saa skriver han Medicin op til den Syge, giver ham en Morfindosis, tager Afsked og gaar.

19.

Nogen Tid efter er Rammes lille Pige bleven meget alvorligt angreben af Lungebetændelse. Huslægen staar hjælpeles ved Barnets Seng, og Faderen er ude af sig selv af Sorg. Lægen siger ham rent ud, at kun den berømte Lungespecialist, Dr. Esmarck, kan hjælpe her. Ramm beslutter sig da til at søge Klaras Mand for at frelse sit Barn.

20.HOS DR. ESMARCK.

Klara alene. Ramm kommer og fortæller hende om den Fare, hvori deres Barn befinder sig. Klara bliver fortvivlet og lover at formaa sin Mand til at gaa der hen. Ramm kysser hendes Pande og gaar. Strax efter kommer Doktoren hjem. Klara forebringer ham sit Ærinde. Han vægrer sig harmfuld ved at betrede den Mandes Hus,

6. der gør saa saabenlyse Tilmærmelser overfor hans Kæreste. Hun trygler ham stærkere og stærkere, men opnaar kun at bestyrke hans Mistanke til hendes Følelser. Omsider maa hun da, af Angst for sit Barns Liv, tilstaa for ham, at Barnet er hendes, og at hun, før hun kendte ham, var Rammes Elskerinde. Han overvældes af denne Bekendelse, hans Ansigt krymper sig af Smerte. Han ser paa hende i et langt, iskoldt Blik. Saa gaar han hurtigt ud.

21.

RAMMS HJEM.

Hamarck er ved at undersøge det syge Barn. Han ordinerer Kurens Enkeltheder, skriver nogle Recepter, Ramm rækker ham Haanden til Farvel. Lægen gaar uden at modtage den.

22 a Haven. Ram

22.

Kort Tid efter i Lægens Hjem. Klara modtager Ramm, der glad fortæller hende, at Barnets Bedring skrider rask fremad. Klara græder af Glæde ved denne lykkelige Efterretning. Ramm beder hende give Doktoren disse 2000 Kr., som han rækker hende i en Konvolut. Han takker hende for hendes Opoffrelse for Barnet, at hun ved at røbe sin Hemmelighed tvang sin Mand til at helbrede den lille Pige, og han trykker et taknemmeligt Kys paa hendes Pande. Idetsamme staar Lægen i den aabne Dør bag ved dem. Han styrter frem, griber Rammes Ridsesk, som denne har lagt fra sig paa Bordet, og slaar ham et frygteligt Slag tværs over Ansigtet med den. Ramm vil slaa igen, men Klara beder ham betvinge sig. "For min Skyld." Han gaar. Hamarck griber sig til Panden og stirrer paa hende uden at kunne fremføre et Ord. "Bedrager du mig, eller ikke?" Han ser foragteligt efter ham, idet han gaar, sammenbrudt under sin fortvivlede Skinayge.

24.

24a. Psilant komme gaar ind
Lauvbylge

26a - Psilant komme ind hlar par Onklen

~~26b~~ ~~Rakits Oer komme sig Havedoen~~

26c ~~Psilant giver Nysene. Onklen beten at~~
~~for Døren aabnet~~

27a Lauvbyl Oer gaar bort for Vindue

27b Psilant gaar bort

NÆSTE DAG.

Udenfor Doktorens Stald og Vognremisse. Klara staar gredende med sin Hest, der udadlet er trukket frem. Lægen kommer med en Hestehandler, byder ved en tavs Gestus sin Hustru at gaa strax. "Det er ikke mere end to Maanedes siden, De købte den Hoppe af mig, og nu vil de af med den igen," siger Hestehandleren. "Mine Økonomiske Forhold tvinger mig dertil," svarer Lægen. Hestehandleren undersøger Dyrets Tænder og Ben, lader Karlen løbe med den osv. udbetaler Lægen 1000 Kr. og trækker af med Hesten.

24.

I RENTIERENS VILLA.

Samme Aften. Rentieren i sin Stol, gennemgaar Regnskaber og Pengekassen. Jomfru Sommer vimses omkring ham. Lægen træder ind, giver Jomfruen Ordre til at gaa i Seng, da han vil tale uforstyrret med sin Onkel. Hun gaar.

25.

Bag ved Villaen en lille Have med en Veranda. Fra Havelaagen kommer Arbejdsløse Beck slentrende, saabenbart for at tigge lidt Mad ved Køkkenderen. Han kigger ind gennem Verandaåbningen. Han er en gemytlig og trivelig Landstrygertype.

26.

I RENTIERENS VERMELSE.

Lægen giver sin Onkel de 1000 Kroner, hvilket iagttages af Beck udenfor. Gnieren lægger Pengene i Kassen, spørger om Lægen ønsker Kvittering. Denne ryster benægtende paa Hovedet, undersøger paa ny den Syges Hjerte, opmuntrer ham, giver ham en lille Dosis Morfin, for at han kan faa en rolig Nat. Gaar mod Døren, den gamle beder ham aabne Verandaåbningen for at faa lidt Sommeraftenluft ind, før han gaar til Ro. Lægen gør som han ønsker, og tager Afsked. Gnieren giver sig atter til at rode i Pengekassen.

26 h-d
Lægen's dør
heller til døren

UDENFOR.

Man ser Beck dukke sig, da Verandadøren blev åbnet. Nu løber han hen og lytter paa Vejen, om Løgen er gaaet.

VILLAENS FACADE UD MOD VEJEN.

Man ser Løgen forlade Huset.

BAG VED VILLAEN.

Beck åbner forsigtig Verandadøren udefra og gaar ind.

I VEREDELSEN.

Beck træder ned paa Hælen i Haanden og bønlig Pagter Iren for den gamle, der intet her hørte, og beder ham om Hjælp. Men den gamle bliver ved Synet af den skumle Betler saa forfærdet, at han ramt af en Hjertelammelse synker ned om i Stolen, hvorfra han med et tungt Fald glider ned paa Gulvet. X Beck vil til at raabe om Hjælp men betænker sig, nærmer sig den saubne Pengekasse, men ved et Blik paa den døde, som han kun tror er begravet, farer han atter ud, gysende af Skrek, da han ved at løfte den dodes Haand er bleven klar over Sandheden. Han lukker omhyggeligt Døren efter sig.

Jomfru Sommer ses slumrende i sin Seng. Ved Lyden af sin Herres tunge Fald i Gulvet vaagner hun forskrækket og lytter. Begynder at klæde sig paa.

UDENFOR. BAG VILLAEN.

Beck trykker Døren til udefra og flygter, rystende af Angst.

HERRENS VEREDELSE.

Jomfru Sommer kommer med et tændt Lys, som hun taber af Skrek da hun ser sin Herres Lig.

X her
indvælt
font Robert
4 51

336 L. Olsen Flugt

9. VEHLSM I ESMARCKS VILLA.

Dæmrende Sommermorgen. Han sover alene i sit Arbejdsværelse paa en Divan. Vaagner ved Klokkens heftige Ringen. Staar op og tager det nødvendigste paa.

35.

a - c

UDENFOR PAA VERANDAEN.

En Politiassistent og touniformerede Betjente. Lægen aabner Døren. Det meddeles ham af Politiassistenten, at hans Onkel er død, og man boder ham nu følge med til Ligsynet. Han gaar ind efter sin Hat og Frakke i Entreen og følger saa med de andre.

36.

UDENFOR RENTIERENS VILLA.

Jomfru Sommer venter grædende paa de fire mænd, der kommer og bliver lukket ind af hende.

37.

RENTIERENS VÆRELSE.

Han ligger urørt paa Gulvet, Jomfru Sommer og de fire kommer ind. Ligsynet former sig som en Slags Forhør. Lægen bliver ude af sig selv af Raseri over den vanvittige Beskyldning, der rettes imod ham, og han gaar med Nerverne løs paa den Mand, der vil gøre ham til Morder. Assistenten og Betjentene kaster sig over ham Haandjern paa. Jomfru Sommer skriger ham ind i Ansigtet: Morder.

38.

CELLEN I ARRESTHUSET.

Lægen ene paa sin Stol, sammensunken i Sløvhed.

39.

RAMMS HJEM.

Tjeneren bringer ham et Dokument med Rettens Segl for. Han aabner og læser: Det meddeles Dem herved, at De af den ordinære Ret er bestikket som Aktor, offentlig Anklager, i Sagen mod Dr. med. Esmarck, sigtet for Mord paa sin Farbroder Partakulier H. Ramms knytter hærfuldt sin Haand, stryger sig med Fingrene over sit Ansigt, om Mærkerne endnu kan føles efter Slaget. Tjeneren

35 b
Han hente
instruktioner

10. melder Klara, der kommer. Ramm viser hende sin Beskikkelse. Han viger tilbage for det mægtige Had, der lyser af hans Øjne.

40.

RETSSALEN.

Undersøgelsesdommeren paa sin Forhøjning bag Skranken. Juryen. Stort Publikum. Hestehandleren som Vidne. Repilisen "Det er mine økonomiske Forhold, som tvinger mig til at sælge min Hustrus Hest", er rundet ham i Hu som et vægtigt Indicium. Derefter føres Jomfru Sommer som Vidne. Munden løber paa hende, saa Skriveren ikke kan følge med i hendes Forklaring om, at Lægen har givet sin Onkel for megen Morfin. Den offentlige Anklager, Ramm, rejser sig ham paa et Vink af Retspresidenten og holder sin Angrebstale. Den gør et mægtigt Indtryk paa hele Forsamlingen. Den anklagede falder afmægtig om og bæres ud. Klara græder. Juryen trækker sig tilbage for at votere, efter at Defensor har holdt et meget kort og svagt Indlæg. Ramm gaar hen til Klara og taler afsides med hende. Han tilbyder hende Hjælp og Støtte, nu da hendes Forsørgelse rimeligvis faar 20 Aars Fængsel, men hun afslaa det og gaar fra ham. Juryen vender tilbage og udtaler sit Skyldig. Dommen oplæses.

41.

Klara, der tidligere har været Sygeplejerske, søger nu, da hun staar uden Subsistensmidler, Stilling paa Amtssygehuset. Man ser hende paa Hospitalskorridoren banke paa Overlægens Kontor, ledsaget af en yngre Plejerske.

42.

I OVERLÆGENS KONTOR.

Overlægen, en ældre statelig Skikkelse sidder ved sit Arbejdsbord. Klara modtages venligt og deltagende og fremsætter sit Ærinde. Overlægen ringer paa den øverste af Sygeplejerskerne og giver hende Ordre til at sætte Klara i Arbejde. Klara takker ham beædet og gaar.

Klara i sin Hospitalsdragt, plejer paa sin Stue de syge i deres Senge. Der er Alvor og Omhu over hende. Det ses, at den Sorg og Ulykke, der har raamt hende og hendes Hjem, har rensset hendes Natur for den Letsindighed, der i de gode Dage var groet frem hos hende. Oversygeplejersken kommer ind, lagtager hendes Gerning, roser hende. Klara smiler vemodigt.

ET FABRIKSKONTOR.

Beck kommer ind med Haen i Haanden og fremstiller sig som Arbejdssøgende for Fabriksinspektøren, der forlanger og gennemser hans Papirer. Text: Beck har i 3 Maaneder været i Udlandet som rejsende Haandværkssvend og aner saaledes ikke, at en uskyldig sidder arresteret for Mord paa Rentier Esmarck. Inspektøren spørger, om han kan bestride Pladsen som Fyrosder paa Fabrikken. Beck modtager Tilbudet og faar Forskud paa Ugelønnen.

GELLEN I FENGSELET.

Fangen alene. Slutturen bringer ham Med.

Beck fodrer Fyret under den mægtige Dampkedel med sin Fyrskovl. Han aflæser Damptrykket, der vises paa Manometret i Bill 47.

Han aabner for Spildedampshanen. Tager saa sin Brændevinslærke frem, ser sig forsigtig om og sætter sig til et pille.

FENGSELSCELLEN.

Fangen sover. I Drømme ser han Klara, der bøjer sig over ham og kysser ham.

FYRKELDEREN.

Beck er nu helt perialisoret. Han fyrer paa som rasende, aflæser

12. Damptrykket, men glemmer at regulere ved Spildedampshanen. Drikker videre. Læser atter paa Manometret, bliver forfærdet ved at se dets voldsomme Stigning, der vises i 51.

52.

Kedlen exploderer, og Beck styrter frygteligt tilrødt til Jorden. Nogle Arbejdere kommer til og bærer ham ud.

53.

UDENFOR HOSPITALET.

Ambulancen op for Porten.

54.

EN BELÆGNINGSSTUE PAA HOSPITALET.

Dagen efter ser man Klara skifte Forbindingen om Becks ilde med tagne Hoved. Han ser med et konisk Udtryk af rørende barnlig Taknemlighed op paa hende.

55.

Ved Becks Seng sidder Klara. Beck beder om lidt at læse is Klara rejser sig og bringer ham nogle gamle illustrerede Blade. I et af dem læser han om den opsigtsvækkende Mordproces. Fotografiet af Retssalen. Morderen samt af den myrdede søn. Paa den modnatte graa Væg vises som en Vision Billedet af Scenerne hin Aften hos den gamle Onkel, baade Scenen, hvor Beck gennem Verandadøren ser Lægen give sin Onkel de 1000 Kroner, og Døds scenen. Klara ser paa Uret og skifter Forbindingen. Det ses, at Artiklen og Billederne har vakt et stærkt og uhyggeligt Minde hos den syge.

56.

Tidlig Morgen. Den syge sover i sin Seng, men fantaserer i Feberdrømme. Klara kommer ind og bliver opmærksom paa de løsløbte Ord, der undslipper ham i Søvn. Hun vækker ham og beder en af de andre Plejersker hente Overlægen, der kommer ledsaget af nogle Kandidater. Paa Klaras Begæring underkaster nu Overlægen den syge et Forhør, der resulterer i den tydelig Tilstaaelse om, at Rentieren faldt om af et Hjerteslag af Angst ved Synet af den

13. uhyggelige Fremmede, som var ene med ham og hans Pengekasse. Overlægen og Klara iler afsted til Politikontoret med den vigtige Nyhed.

57.

Nogle Dage efter ser man Cellen i Fængslet. Klara kommer med Overlægen, Slutteren og Fængselsdirektøren. Fangens Løsladelsesordre overrækkes ham. Det lysner i hans Blik, og i et lykkeligt Smil omfavner han sin Hustru. Da alle er gaaet ud, kommer Slutteren ind med Beck, der ser sig forbavset om i Lokalet. Han har et tyndt Bind om Hovedet og ser komisk ulykkelig ud.

58.

VILLAHAVEN HOS LÆGEN.

Det er smukt Efteraar nu. Lægen i sin Havestol. Klara kommer med et Telegram fra Notarialkontoret, som vises i Text: "Rentier Esmarcks Bo sluttet. Dr. Anton Esmarck tilfalder som eneste Arving 270,000 Kr." Klara kysser ham med et lykkeligt Smil. Ramm og hans lille Pige kommer gennem Havelaagen. De to Mænd rækker hinanden Haanden til Forsoning. Klara trykker Barnet til sit Bryst, den lille Pige hvisper hende i Øret: "Mor."